

பாரதியின் உரைநடையில் வடமொழிச் சொற்கள் ஞானரதம் பற்றி ஒரு மொழியியல் ஆய்வு

சி. சிறிசற்குணராசா

மொழியியல் ஆங்கிலத்துறை, கலைப்பீடம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

srisatkunarajahs@gmail.com

ஆய்வுச்சூருக்கம்

பாரதியின் உரைநடைகள் கதைகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் பல காணப்படுகின்றன. 'சந்திரிகையின் கதை', 'சின்னச் சங்கரன் கதை', 'ஞானரதம்' என்பன இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன. பாரதியின் உரைநடைப் படைப்புக்களுள் ஒன்றான ஞானரதத்தில் பல வடமொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு கற்பனைச் சித்திரம். இதன் பல அத்தியாயங்கள் வடமொழித் தலைப்புகளையே கொண்டுள்ளன. ஞானரதத்தில் இடம்பெற்றுள்ள வடமொழிச் சொற்களே முக்கியமாக இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவ் வடமொழிக் கடன் சொற்களை ஒன்று திரட்டுவதும், பாரதி அவற்றை எவ்வாறு கையாண்டுள்ளார் என்பதைக்காட்ட அவை அடைந்துள்ள ஒலியியல், ஒலியனியல், உருபனியல் மாற்றங்களை இனங்காண்பதும், கடன் வாங்கல் பற்றிய பொது இயல்புகளுடன் இவை எந்தளவிற்குப் பொருந்துகின்றன என்பதை அறிவதும் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். இவ்வாய்வு ஒரு விபரண ஆய்வாக அமைகின்றது.

திறவுச் சொற்கள் - ஞானரதம், ஒலியனியல், உருபனியல், வடமொழி

1. ஆய்வு அறிமுகம்

ஒரு மொழி பிறமொழிக் கூறுகளை தன்னோடு இணைத்துக் கொள்வதையே இங்கு கடன் வாங்கல் (Borrowing) என்கின்றோம். கடன் வாங்கல் உலக மொழிகளில் எல்லாம் காணப்படும் ஒரு பொதுப் பண்பாகும். ஒரு மொழிச் சமூகத்தினர் பிறிதொரு மொழிச் சமூகத்தினருடன் நேர் முகமாகவோ அல்லது மறை முகமாகவோ தொடர்புகொள்ள நேரும்போது ஒரு மொழி பிறிதொரு மொழியிலிருந்து கடன் வாங்க நேருகின்றது. இவ்வகையில் சமூகத் தொடர்பின் அளவுக்கும்,

தன்மைக்கும் ஏற்ப மொழிக்கு மொழி கடன் வாங்கும் அளவும் வேறுபடலாம்.

எந்த ஒரு மொழியும் பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்கும்போது, பெரும்பாலும் தனது ஒலி அமைப்பிற்கு ஏற்பவே கடன் வாங்குகின்றது. இதனைத் தன்மயமாக்குதல் (Nativization) என மொழியியலாளர் கூறுவர். படித்தவர்கள் பேச்சிலும், பாமரர்கள் பேச்சிலும் இக்கடன் சொற்களின் தன்மயமாக்கல் அளவு வேறுபடும். படித்தவர்கள் பிறமொழிச் சொற்களைத் தன்மயமாக்கும் அளவு குறைவாகவும், பாமரர் பிறமொழிச் சொற்களைத் தன்மயமாக்கும் அளவு கூடுதலாகவும் காணப்படும்.

இரு நோக்கங்களின் அடிப்படையில் ஒருவர் பிற மொழிச் சொற்களை கடன் வாங்குகின்றார் எனலாம்.

அ) மதிப்பு நோக்கம்

ஆ) தேவை நோக்கம்

சிறுபான்மையோர் பெரும்பான்மையோருடன் ஒன்றி வாழ விரும்பிப் பெரும்பான்மையோரின் பேச்சைத் தமது மொழியில் பின்பற்றுவதும் உண்டு. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் அவர்களின் மதிப்பு நோக்கமேயாகும். புதிய கண்டுபிடிப்புகள், புதிய அனுபவங்கள், புதிய செயல் முறைகள் முதலியவற்றை விளக்குவதற்கு ஒரு மொழியில் சொந்தச் சொற்கள் இல்லாதவிடத்து அம்மொழி பிறமொழியிலிருந்து கடன் வாங்குவதை தேவை நோக்கம் கருதிய கடன்வாங்கல் எனலாம்.

பொதுவாக மொழிகள் இலக்கணக் கூறுகளைக் கடன் வாங்குவது மிகவும் குறைவாகும் [2]. தமிழ்மொழியும் வடமொழியிலிருந்து சில இலக்கணக் கூறுகளைக் கடன் வாங்கியுள்ளது. உதாரணமாக எதிர்மறை முன் ஒட்டான

அ -

நியாயம்	அநியாயம்
தர்மம்	அதர்மம்
பேதம்	அபேதம்

பாரதியின் உரைநடைப் படைப்புக்களுள் ஒன்றான ஞானரதத்தில் பல வடமொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவை தமிழ்மொழியின் அமைப்பிற்கு ஏற்பவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மொழியிலே வடமொழிக் கலப்பால் ஜ, ஸ, ஷ, ஹ, ஷ முதலிய எழுத்துக்கள் குறிக்கும் ஒலிகள் தோன்றின. இவை சில தமிழ்க் கிளைமொழிகளில் ஒலியன்களாகவும் உள்ளன. மொழிக்கு முதல், இடை, கடைசி நிலைகளில் வரா எனப் பழைய இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடும் பல ஒலிகள் கடன் வாங்கலின் காரணமாக இன்று அவ்விடங்களில் இடம் பெறுகின்றன. இவை பேச்சு வழக்கில் மட்டுமன்றி எழுத்து வழக்கிலும் பயன்பாட்டிலுள்ளன.

2. தமிழ் வடமொழிக் தொடர்பு

பன்னெடுங்காலமாக தமிழும் வடமொழியும் தம்முள் தொடர்பு கொண்டு வந்திருக்கின்றன. மிகப் பழைய நூலான தொல்காப்பியமும் இதற்குச் சான்று கூறுகின்றது. ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்புதான் வடமொழிச் சொற்கள் ஏராளமாகத் தமிழில் கலந்தன. இதற்குக் காரணம் தமிழ்நாடு வடமொழிக் கல்விக்கு சிறந்த இடமாக விளங்கியமையாகும். அரசியல், மதம், தத்துவம், கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றினூடாக வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் அதிகம் கலந்தன. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் அதீத வடமொழிக் கலப்பினால் மணிப்பிரவாள நடை தோன்றியது.

தமிழிலே வடமொழிச் சொற்கள் பெருமளவில் கலந்துள்ளன. இவை காலத்துக்குக்காலம் மாற்றம் பெற்று உள்ளன. தமிழில் கலந்த வடமொழிச் சொற்களை பவணந்தியார் மூவகைப்படுத்திக் கூறுகின்றார் [4].

“பொதுவெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்தானும்

ஈரெழுத்தானு மியைவன வடசொல்”. (நன்னூல், 274).

அ வடமொழி, தமிழ் ஆகிய இரண்டுக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் அமைந்த சொற்கள்: அமலம், கமலம், காரியம், காரணம், குங்குமம் என்பன இவை தற்சமம் எனப்படும்.

ஆ வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பான எழுத்துக்களால் அமைந்து தமிழில் திரிந்து வழங்குவன: சுகி, போகி, சுத்தி என்பன.

இ வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களாலும், வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பான ஒலிகளாலும் அமைந்தவை: அரன், செபம், ஞானம், அரி என்பன.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆ, இ வகைச்சொற்களும் தற்பவம் எனப்படும்.

வீரசோழியத்தின்படி (சூத். 57, 58, 59) வடசொல்லின் ஒலிகள் சில தமிழில் பின்வருமாறு வழங்கும் [1].

மெய்யொலிகள்

வடமொழி	தமிழ்
k , kh , g , gh	k
c , ch , j , jh	c
t , th , d , dh	t
p , ph , b , bh	p
- kṣ -	- kk -
- ṣk -	- kk -
- ṣ -	- ṭ -
- ky -	- kiy -
- kl -	- kil -
- cy -	- ciy -
- ty -	- tiy -

நன்னூல் விதிகளின்படி மொழி முதலில் வடமொழி ல, ர ஆகிய ஒலிகளுக்கு முன் தமிழில் இ, உ வரும் உதாரணம்.

வடமொழி	தமிழ்
லோக	உலகம்
லங்கா	இலங்கை
ரோம	உரோமம்
யமன்	இயமன்

வடமொழிச் சொற்கள் மேற்காட்டியவாறு தமிழ்மொழி அமைப்புக்கு ஏற்ப தன்மயமாக்கப்பட்ட போதிலும் தமிழ் மொழியின் அமைப்பில் அவை சில மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஒலியின் அமைப்பிலேயே இம் மாற்றங்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டு

ஜ, ஸ, ஷ, ஷ முதலிய எழுத்துக்கள் குறிக்கும் ஒலிகள் தோன்றின. தமிழில் சொந்தச் சொற்களில் சில ஒலிகள் முதல், இடை, ஈற்று நிலைகளில் வருவதில்லை. ஆயினும் வடமொழிக் கலப்பால் அவ்வவ் நிலைகளில் பல ஒலிகள் பயின்று வருவதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்

நிலை பேச்சில் மட்டுமன்றி இன்றைய எழுத்துத் தமிழிலும் காணப்படுகின்றது.

3. பாரதியும் வடமொழியும்

தமிழைப் போலவே வடமொழியிலும் மிகுந்த புலமை வாய்ந்தவர் பாரதி. வடமொழியில் வேதங்கள் முதலான தத்துவ நூல்களையும், இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர் பாரதி. பகவத்கீதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து அதற்கு விளக்கவுரையையும் எழுதியுள்ளார். தமிழ்மொழி இலக்கணம் பெரும்பாலும் சம்ஸ்கிருத இலக்கணத்தைப் பின்பற்றியே அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது பாரதியின் கருத்தாகும். இதற்கு சம்ஸ்கிருதமொழி இலக்கணமே பழையமையானது என பாரதி கூறுவது தெளிவாகின்றது. கலைச் சொல்லாக்கத்தில் தமிழுக்கு அடுத்த இடத்தைப் பாரதி வடமொழிக்குக் கொடுக்கின்றார். அதாவது தமிழில் உரிய கலைச் சொல் இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் வடமொழிச் சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம். என்பது அவர் கருத்தாகும். பாரதி ஒரு பிராமணச் சமூகத்தவர் என்ற வகையில் அவர் தமிழின் ஒரு முக்கிய சமூகக் கிளைமொழியான பிராமணத் தமிழையே பேசினார். இதில் வடமொழிச் செல்வாக்கு மிக அதிகமாகும். பாரதியின் எழுத்திலும் வடமொழிச் செல்வாக்கு அதிகமாகக் காணப்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாகும். வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மொழி கடன்பெறும் சந்தர்ப்பத்தில் அதனைத் தமிழ்மயப் படுத்தாது வடமொழி உச்சரிப்புக்கு இணங்கவே உச்சரிக்க வேண்டும், எழுத வேண்டும் என்பது பாரதியின் கருத்தாகும் [6]. பாரதியின் உரைநடையில் இக்கருத்தின் செல்வாக்கை நாம் காணலாம்.

பாரதியார் கற்பனைச் சித்திரங்களை உரைநடையில் அமைக்கும்போது எளிமையையும், உணர்ச்சி வேகத்தையும் அதில் நாம் காணலாம். உரைநடையைப் பொறுத்த வரையில் பேசுவதுபோல் எழுத வேண்டுமென்பது அவரது கொள்கையாகும். அவரது எழுத்துக்களிலே பேச்சு மொழியும், எழுத்துமொழியும் நெருங்கித் தொடர்புபட்டுக் காணப்படுகின்றன. பாரதியின் காலத்தில் வடமொழிச் சொற்களை அமைத்து உரைநடை எழுதும் வழக்கம் பெரும்பான்மையாகக் காணப்பட்டமையினாலும் மக்கள் வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழுடன் கலந்து எழுதுவதனை விரும்பிப் படித்தமையினாலும் பாரதியும் அதனைப் பின்பற்றினார் எனலாம்.

பாரதி தனது உரைநடையில் வடமொழிச் சொற்களைப் பெரும்பாலும், அவற்றின் ஒலி அமைப்பிற்கு ஏற்ப பயன்படுத்தி இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. மேலும்

இவ் உரைநடையில் பெரும்பாலான இடங்களில் தற்பவச் சொற்களை ஒலித்திரிப்பின்றியே பயன்படுத்த முயன்றுள்ளார். எடுத்துக்காட்டாக, எம்ஸ்கிருதம், எவராஜ்யம், எந்திரிகள், எவாபம், ஹிருதயம், ஆகாசம்போன்றவற்றைக் காட்டலாம். இங்கு அவர் தான் உச்சரிப்பது போலவே எழுத முயன்றுள்ளார் என்பது தெளிவாகின்றது. சில இடங்களில் தான் வட மொழி ஒலிகளைத் தன் மயமாக்கியுள்ளார். வடசொல்லைத் தமிழில் கலந்து தனது உரைநடையில் பயன்படுத்தும்போது, கூடுதலாக பெயர்ச்சொற்களையும், குறைந்தளவிலான வினைச்சொற்களையும் பெயரடை, வினையடைகளையும், எதிர்மறை வடிவங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

பாரதியின் முக்கியமான உரைநடைப் படைப்புக்களில் ஒன்றாகிய ஞானரதம், 1910ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. ஞானரதம் சுவைமிகுந்த ஒரு கற்பனை இலக்கியமாகும். இக்கதை இடமிருந்த இவ்வுலகுக்கு மாற்றாகத் துன்பமே யில்லாத இன்ப உலகொன்றைக் கற்பனையில் காணும் முயற்சியின் விளைவாகும் கதாசிரியர் தானே முக்கிய பாத்திரமாகி, தற்கூற்றாகவே கதையைச் சொல்லிச் செல்கின்றார்.

பாரதியாரின் ஞானரதம் தமிழ்ச்சொற்களும், வட மொழிச் சொற்களும் கலந்து இலக்கிய நடையில் புனையப்பட்ட ஒரு கனவோவியம். எனினும் கடன் வாங்கப்பட்டுள்ள வடமொழிச் சொற்களின் எண்ணிக்கை தமிழ்ச் சொற்களின் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. ஞானரதத்தில் அவர் கையாண்டுள்ள மொத்தச் சொற்களின் எண்ணிக்கை 9,335. இவற்றுள் தமிழ்ச் சொற்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 8,393 ஆகும். வடமொழிச் சொற்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 942 ஆகும். ஞானரதத்தில் கையாளப் பட்டுள்ள மொத்தச் சொற்களில் வடமொழிச் சொற்களின் விகிதாசாரம் 11% ஆகும் [5].

4. வடமொழிச் சொற்களின் ஒலியன் அமைப்பு

ஒலிகளின் எழுத்து அமைப்பிற்குத் தேவைப்படும் சில அடிப்படைக் கொள்கைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அறிவியல் அடிப்படையில் விளக்குவதே ஒலியனியல் ஆகும். மரபிலக்கணங்கள் அதனை எழுத்தியல் என விளக்குகின்றன. பொருள் மாற்றத்திற்கு காரணமாக அமைகின்ற ஒலியே ஒலியன் எனப்படுகிறது.

ஞானரதத்தில் இடம்பெறும் வடமொழிச் சொற்களின் ஒலியன் அமைப்பை நோக்கும்போது பின்வரும் வடமொழி ஒலியன்களும், அவற்றைக் குறிக்கும் கிரந்த எழுத்துக்களும்

சொல் முதல் நிலை, இடைநிலை, கடைநிலைகளில் பயின்று வருவதைக் காணமுடிகின்றது.

/j/ (ஐ) /s/ (ஸ) § (ஷ)
/h/ (ஹ) t̪ (ஹ)

ஞானரதத்தில் கடன் வாங்கப்பட்டுள்ள வட சொற்களை இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- தமிழ் எழுத்துக்களால் மட்டும் அமைந்த சொற்கள்.
- தமிழ் எழுத்துக்களாலும், கிரந்த எழுத்துக்களாலும் அமைந்த சொற்கள்.

தமிழ் எழுத்துக்களால் மட்டும் அமைந்த சொற்களின் எண்ணிக்கை 264. எடுத்துக்காட்டாக,

மனோகரம், விவாகம், பிரதிமை, தர்மலோகம், உபகாரம்.

தமிழ் எழுத்துக்களாலும், கிரந்த எழுத்துக்களாலும் அமைந்த சொற்களின் எண்ணிக்கை 150. எடுத்துக் காட்டாக,

ஸஞ்சரித்தனர், வஜ்ராயுதங்கள், ஷத்திரியர், ரக்தபீஜ, ஸுகந்தம், நிருஷ்டாந்தங்கள்.

எனினும் பல வடமொழிச் சொற்களில் தமிழ் எழுத்துக்களும், கிரந்த எழுத்துக்களும் ஒருமைப்பாடு இன்றி மாறி மாறி பயன்படுத்தப்பட்டு இருப்பதையும் நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

சமரஸம்	-	ஸமரஸம்	ச	ஸ
ஸுகந்தம்	-	சுகந்தம்	ஸு/	சு
ஸஞ்சரிப்பது	-	சஞ்சரிப்பது	ஸ	ச
ஷணம்	-	கணம்	ஷ	க
விசேஷம்	-	விசேசம்	ஷ	ச
பிரகாஸம்	-	பிரகாசம்	ஸ	ச

ஞானரதத்தில் கடன் வாங்கப்பட்டுள்ள வடசொற்களில் சொல் முதல் நிலை, இடைநிலை, கடைசி நிலைகளில் தமிழ்ச் சொற்களில் காணப்படாத சில தனி மெய்களும், கூட்டு-மெய்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. சொல்முதலிலை யில் காணப்படும் தனி மெய் ஒலிகள் வருமாறு :

ஸ், ஷ்	
ஸ் -	ஷ் -
ஸமரஸம்	ஷ்ணம்

ஸஞ்சரிப்பது	ஷத்திரிய
ஸுகந்தம்	ஷயம்

சொல் முதலிலையில் வரும் கூட்டுமெய்கள் வருமாறு :

ஸ்ந், ஸ்ப், ஸ்வ், ஸ்ர், த்வ், ப்ர், ஸ்த்

ஸ்ந் -	ஸ்ப் -
ஸ்நானம்	ஸ்படிகம்
ஸ்வ் -	ஸ்ர் -
ஸ்வராஜ்யம்	ஸ்ருஷ்டம்
ஸ்வேச்சாலோகம்	
த்வ் -	ப்ர் -
த்வைதம்	ப்ரியரூபிணி

த்விரியப்பிரம்மா

ஸ்த் -

ஸ்த்தானம்

ஸ்துதி

சொல் இடைநிலையில்வரும் தனிமெய்கள் வருமாறு :

ஸ், ஜ்

- ஸ் -

உல்லாஸம்

காளிதாஸன்

சாராம்ஸம்

சொல் இடைநிலையில் வரும் கூட்டுமெய்கள் வருமாறு :

- ஷ்ட் -

நித்தியானுஷ்டானங்கள்

கஷ்டம்

இஷ்டதேவதா

- ஸ்த் -

விஸ்த்தாரம்

அஸ்தமி

கஸ்த்தாரி

- ஜ்ய் -

ஸ்வராஜ்யம்

- ஜ் -

தர்மராஜா

ராஜாங்கம்

ஸகஜம்

- ஸ்வ் -

வைவஸ்வதாயா

சத்தியஸ்வரூபம்

ஸுர்யதேஜஸ்விவே

- ஜ்வ் -

ஜாஜ்வல்கியர்

- ஜர் -

வஜ்ராயுதங்கள்

- ஸ்ட் -	- ரண் -
நிஸ்ரோம்	பரிபூர்ணம்
	ஸ்ரணம்
- ஷ்க் -	- ஸ்ப் -
நிஷ்க்கரணம்	நிஸ்ப்பலன்
	புஷ்பம்
- ஷ்ய் -	-ஷ்ய் -
ரகஸ்யம்	சிஷ்யர்கள்
	மனுஷ்ய
- வ்ய் -	- ம்ம் -
திவ்ய்	பிரம்மஞானம்
திவ்யவதனம்	இம்மை
- த்வ் -	- ம்ர் -
அத்வைதம்	அம்ருத
- ந்த் -	- ர்வ் -
அநந்தவஸ்து	கந்தர்வம்
நிந்தனை	சாதுர்வரண்யம்
- ஷ்ண் -	- த்ம் -
உஷ்ணம்	ஆத்மசுத்தி
	ஆத்மா
- ர்ச் -	- ட்ச் -
ஆதர்சம்	பிரதஷ்ணம்
	ரஷ்ணை
சொல் இறுதி நிலையில் வரும் தனிமெய் ஒலிகள்:	
- த், - ஷ	
த் -	ஷ்-
உபநிஷத்	சபாஷ

5. வடமொழிச் சொற்களின் உருபன் அமைப்பு

ஒரு மொழியில் மேலும் பிரிக்கமுடியாத பொருளுள்ள வடிவம் உருபு எனப்படும். உருபனியலில் உருபன் என்பது அடிப்படை அலகு ஆகும். பல்வேறு உருபன்களையும் அவற்றின் கீழ் வந்தமையும் உருபுகளையும் முறைப்படி விளக்குவதுதான் உருபனியல் என்ற பிரிவாகும்.

ஞானரதத்தில் கடன் வாங்கப்பட்ட வடமொழிச் சொற்களின் உருபன் அமைப்பை நோக்கும்போது அது பெரிதும் தமிழ்மொழிச் சொற்களின் உருபன் அமைப்புடன் ஒத்திருப்பதனைக் காண முடிகின்றது. ஆயினும் எதிர்மறை முன்ஒட்டுக்கள் சிலவும், வினைச் சொற்கள் சிலவும் வடமொழியிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டுள்ளதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஞானரதத்தில் கடன்வாங்கப்பட்டுள்ள வடமொழிச் சொற்களில் பெரும்பான்மையானவை பெயர்ச் சொற்களாகவே காணப்படுகின்றன. எந்த ஒரு மொழியும் பிறமொழியிலிருந்து சொற்களைக் கடன் வாங்கும்போது பொதுவாகப் பெயர்ச் சொற்களையே கடன் வாங்குகின்றன. ஞானரதத்தில் கையாளப்பட்டுள்ள பெயர்ச்சொற்களின் எண்ணிக்கை 428 ஆகும். வினைச்சொற்களின் எண்ணிக்கை 7 ஆகும். மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே வினைச்சொற்கள் கடன் வாங்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வினைச் சொற்களின் வினையடி வட சொல்லாகக் காணப்படுகின்றது.

வடசொல் வினையடி

ஸஞ்சரி	+	த்தனர்
ஜபி	+	த்தான்
பிரவேசி	+	த்தல்
ஆலோசி	+	ப்பது
ஜனி	+	த்தன
மூர்ச்சி	+	த்து

கடன் வாங்கிய பெயர்ச் சொற்களுடன் - ஆன எனும் தமிழ்ப் பெயரடை ஒட்டுச் சேர்க்கப்பட்டு பெயரடைகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

விசேஷம்	+	ஆன	→	விசேஷமான
அசுசி	+	ஆன	→	அசுசியான
ரமணியம்	+	ஆன	→	ரமணியமான

கடன் வாங்கிய பெயர்ச் சொற்களுடன் - ஆக எனும் வினையடை ஒட்டுச் சேர்க்கப்பட்டு வினையடைகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

சாஷ்டாங்கம்	+	ஆக	→	சாஷ்டாங்கமாக
சூன்யம்	+	ஆக	→	சூன்யமாக
ரூபம்	+	ஆக	→	ரூபமாக

கடன் வாங்கிய சொற்களுடன் வடமொழி எதிர்மறை முன் ஒட்டுக்களான அ-, நி-, நிஷ், என்பன சேர்க்கப்பட்டு

எதிர்மறை வடிவங்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

அ	+	பேதம்	→	அபேதம்
அ	+	காரியம்	→	அகாரியம்
நி	+	விருத்தி	→	நிவிருத்தி
நிஷ்	+	காரணம்	→	நிஷ்காரணம்
நிஷ்	+	பலன்	→	நிஷ்பலன்

தமிழ்மொழியின் இலக்கண அமைப்பிற்கு ஏற்ப கடன் வாங்கப்பட்ட வடமொழிச் சொற்களுடன் தமிழ்மொழிப் பன்மை விசுவகாளான - கள், - அள், - அர்கள் என்பன சேர்க்கப்பட்டு பன்மைச் சொற்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

- கள் உருபு

ஹிம்சை	+	கள்	→	ஹிம்சைகள்
ஜீவர்	+	கள்	→	ஜீவர்கள்
உபநிஷ்தம்	+	கள்	→	உபநிஷ்தங்கள்

- அர் உருபு

வைசிய	+	அர்	→	வைசியர்
சிஷ்ய	+	அர்	→	சிஷ்யர்
தேவ	+	அர்	→	தேவர்

மேற்கூறப்பட்ட சொற்கள் - அர்கள் உருபும் ஏற்று வருகின்றன.

ஞானரதத்தில் கடன்பெற்றுக் கையாளப்பட்டுள்ள வடமொழிச் சொற்கள் வேற்றுமை ஏற்றுவரும்போது தமிழ் மொழியின் அமைப்பிற்கு ஏற்பவே செயல்படுகின்றன.

எழுவாயாக வரும் பெயர்ச்சொல் ஒட்டுக்கள் எதுவும் ஏற்காது திரிபு இன்றி பெயராகவே காணப்படுகின்றன.

பிரகிருதி தேவி :

பிரகிருதி தேவி கந்தர்வச் சிற்பர்களின் அற்புதத் தொழிலுக்குத் துணைபுரிவாள்.

கந்தர்வ லோகம் :

கந்தர்வ லோகம் பரிபூர்ண சௌந்தர்யமுடையவர்களைக் கொண்டது.

கடன் வாங்கப்பட்ட வடமொழிச் சொற்கள் செயற்படுபொருள் வேற்றுமை ஏற்கும்போது தமிழ்மொழியின் செயற்படுபொருள் வேற்றுமை உருபான - ஐ உருபினை ஏற்று வருகின்றன.

ஆத்மா	+	ஐ	→	ஆத்மாவை
ரதம்	+	ஐ	→	ரதத்தை

கடன் வாங்கப்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் தமிழ்மொழியின் கருவி வேற்றுமை உருபான - ஆல் உருபினை ஏற்று வருகின்றன.

ஸ்படிகம்	+	ஆல்	→	ஸ்படிகத்தால்
விக்கினங்கள்	+	ஆல்	→	விக்கினங்களால்

கடன் வாங்கப்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் தமிழ்மொழியின் கொடைப்பொருள் வேற்றுமை உருபான - கு உருபினை ஏற்று வருகின்றன.

சித்திரசாலை	+	கு	→	சித்திரசாலைக்கு
சத்தியலோகம்	+	கு	→	சத்தியலோகத்திற்கு

கடன் வாங்கப்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் தமிழ்மொழியின் இட வேற்றுமை உருபான - இல் உருபினை ஏற்று வருகின்றன.

ஜீவராசிகள்	+	இல்	→	ஜீவராசிகளில்
தரிசனம்	+	இல்	→	தரிசனத்தில்

கடன் வாங்கப்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் தமிழ்மொழியின் உடமை வேற்றுமை உருபான - உடைய உருபினை ஏற்று வருகின்றன.

அதிசுகந்தம்	+	உடைய	→	அதிசுகந்தமுடைய
-------------	---	------	---	----------------

சௌந்தரியம்	+	உடைய	→	சௌந்தரியமுடைய
------------	---	------	---	---------------

கடன் வாங்கப்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் தமிழ்மொழியின் உடனிகழ்ச்சி வேற்றுமை உருபான - உடன் உருபினை ஏற்று வருகின்றன.

யுவதி	+	உடன்	→	யுவதியுடன்
-------	---	------	---	------------

வஸ்து	+	உடன்	→	வஸ்துவுடன்
-------	---	------	---	------------

தமிழ்மொழியில் விளி வேற்றுமை உருபு எனக் குறிப்பிட்டுக்கூற முடியாது. பெயர்ச்சொல்லின் இறுதி அசையிலுள்ள உயிர்ஒலி நீட்சி பெறுவதன்மூலம் விளி வேற்றுமை உணர்த்தப்படுகிறது [3]. அதேபோன்று வடமொழியில் கடன்பெற்ற பெயர்ச்சொல்லின் இறுதி அசையிலுள்ள உயிர்ஒலி நீட்சி பெறுவதன்மூலம் விளி வேற்றுமை உணர்த்தப்படுகின்றது.

ரஸிகே, மானுடா, சகியே

6. முடிவுரை

தமிழ் மொழியிலே வடமொழிக்கலப்பால் ஜ. ஸ. ஷ. ஹ. ஷ போன்ற எழுத்துக்கள் குறிக்கும் ஒலிகள் தோன்றின. இவை இன்று சில தமிழ்க் கிளைமொழிகளில் ஒலியன்களாகவும் தொழிற்படுகின்றன. பேச்சு வழக்கில் மட்டுமன்றி இன்றைய எழுத்துத் தமிழ் வழக்கிலும் ஆதிக்கம் பெறத் தொடங்கி விட்டன. தமிழிலே உள்ள சில சொற்கள் வடமொழிச் சொற்களா தமிழ்ச் சொற்களா என வேறுபடுத்திப் பார்க்கமுடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. கடன் வாங்கலினால் மொழி அமைப்பிலும் சில மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகின்றது. மொழியின் ஒலி நிலை, ஒலியன் நிலை, உருபன் நிலை, சொற்பொருள்நிலை எனப் பல நிலைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக வடமொழிச் சொற்கலப்பால் உள்ள சொற்களில் பொருள் மாற்றம் ஏற்படுவதுடன் தமிழிலே வழங்கும் சொற்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரிக்கின்றன. சொற்களைத் தொடராக்கி வாக்கியமாக அமைக்கும் போதும் வடமொழிச் செல்வாக்கு காணப்படுகின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

- [1] கோவிந்தராஜ் முதலியார், கா.ர. “வீரசோழியம்: முலமும் பெருந்தேவனார் இயற்றிய உரையும்”, பவானந்தர் கழக வெளியீடு, சென்னை, 1942.
- [2] சுசீந்திரராஜா, சு. “மொழித்தொடர்பு” - சிந்தனை, தொகுதி 3 (1), யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1970.
- [3] “தமிழ்ப் பேரகராதி”, தொகுதிகள் 1-3 சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1924.
- [4] நன்னூல்: சங்கரநெமசிவாயப் புலவர் உரை” (பதி) பவானந்தம்பிள்ளை.ச சென்னை, 1922.
- [5] வீரசாமி, தா.வே. “மகாகவி பாரதி பற்றிய மதிப்பீடுகள்”, சென்னை, 1976.
- [6] நுஃமான் எம். ஏ. “பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள் : ஒரு மொழியியல் நோக்கு” கலைப்பீடம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1984.